

14549.

மூலமும் உரையும்

“செந்தமிழ்”ப் பிரசுரம்—கூ.

இரண்டாம் பதிப்பு.

மதுரை

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை

1911.

விடை அனா 3.

H.

சாலை

T. KRISHNAMOORTHY
BROKER & AGENT

ஸ்ரீ

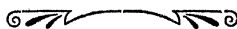
உடவுள் துணை.

விளம்பிநாகனார்

அருளிச்செய்த

நான்மணிக்கடிகை

மூலமும் உரையும்.

க மதிமன்னு மாயவன் வாண்முக மொக்குங்
கதிர்சேர்ந்த ஞாயிறு சக்கர மொக்கு
முதுநீர்ப் பழனத்துத் தாமரைத் தாளி
னெதிர்மலர் மற்றவன் கண்ணொக்கும் பூவைப்
புதுமல ரொக்கு நிறம்.

இதன்பொருள்; மதி மாயவனது ஒளிமுகம்ஒக்கும்; ஒளிசிறந்த ஞாயிறு
அவனது சக்கரமொக்கும்; முதுநீர்ப் பழனத்துத் தாமரைத் தாளின்கட்
செவ்விமலரை மற்றவன் கண்ணொக்கும்; நிறம் காயாவின் புதுமலரை
ஒக்கும்; என்றவாறு.

உ படியை *மடியகத் திட்டா னடியினுள்
முக்காற் கடந்தான் முழுநில—மக்காலத்
தாப்பனித் தாங்கிய குன்றெடுத்தான் சோளி
னருமை யழித்த மகன.

இ-ள்; உலகத்தைத் தன்வயிற்றின்கண் வைத்தானும், எல்லாவுல
கையும் தன்சேவடியான் மும்முறையாற் கடந்தானும், முற்காலத்து ஆதி

* 'மடியகத் திட்டாண் மகவை' என்னுங் கருத்திறமுரைத்தகாதைக்
கண், மடி-வயிற்றென்முக இத்தனையே எடுத்துக்காட்டினார் அடியார்க்குநல்
லாரீ.

‘தானிரை’ எனவும் பாடம்.

MAHAMAHOPADHYAYA

JR. U.V. SWAMINATHA IYER IIRRAV

ரையைத் துயர்கெடுக்கவேண்டி மலையையெடுத்தானும், சோவென்னும்
*குறும்பினருமையை அழித்தமகனும் முன்சொல்லிய மாயவன் ; எ-று.

இவையிரண்டும் கடவுள் வாழ்த்து.

நூல்.

௩ எள்ளற்க வென்று மெளியென் றென்பெறினுங்
கொள்ளற்க கொள்ளார்கை †மேற்பட—வுள்கடினுஞ்
சேறற்க சிற்றிற் பிறந்தாரைக் கூறற்க
கூறல் லவற்றை விரைந்து.

இ-ள் ; எனியென்று ஒருவரையும் என்றும் இகழாதொழிக் ; எல்
லாம்பெறினும் தான்சென்று கொள்ளத்தகாதார் கை மேற்படக் கொள்ளா
தொழிக் ; சிற்றிற்பிறந்தார் செய்த பிழை தன்னுள்ளத்தைக் கடுகின்ற
தாயினும் அவரை வெகுளாதொழிக் ; தனக்குத் தகுதியில்லாத சொற்களை
ஆராயாது வினைந்து கூறாதொழிக் ; எ-று. (க)

கொள்ளாரென்றது பகைவென்றுமாம்.

௪ பறைபட வாழா வசணமா வுள்ளங்
குறைபட வாழா †ருவோர்—நிறைவனத்து
நெற்பட்ட கண்ணை வெதிர்சார் தனக்கொவ்வாச்
சொற்பட்டாற் சாவதாஞ் சால்பு.

இ-ள் ; பறையொலித்தால் உயிர்வாழா அசணமா^{||} ; மனங்குறைபட
உயிர் வாழார் அறிவுடையார் ; மிக்க காட்டின்கண் உள்ள மூங்கில்கள்
நெற்பட்டபொழுதே சாம் ; அவைபோல, ஒருவன் தனக்குத் தகாத பழிச்
சொற்கள் படவறிற் சாவது சால்பாவது ; எ-று. (உ)

*குறும்பு - ஆரண், சோவரணம் - அசுரர் நகரம் : என்ப.

† 'மேல்வா'

‡ 'உரவோ ரெனினு மடவோ ரெனினும்' என்றார் பதிற்றுப்பத்திலும்
(௮-௩). உரம்-அறிவு 'உரமொருவர்க்குள்ள வெறுக்கை' என்னுந் திருக்குற
ளானுணர்க.

^{||} அசணம்-இசையறிவதோர் விலங்கு. (சித்தாமணியுரை-பதுமை-௨௩௭)
ஒருவன் முதற்கண் யாழிசையைக்கேட்பித்து, இஃது அவ்விசையின்பத்தே
யின்புற்று மூழ்கியவாவில் வலியதோர் பறையை ஒலிக்க, அதன் வல்

ரு மண்ணி யறிப மணிநலம் பண்ணமைத்
தேறிய பின்னறிப மாநல மாசறச்
சுட்டறிப பொன்னி னலங்காண்பார் *கெட்டறிப
கேளிரா னுய பயன்.

இ-ள் ; மணியினது நன்மையைக் கழுவி அறிவர்; பண்ணினையமைத்து ஏறியபின்னர் அறிவர் மாவின் துண்மையை ; குற்றம் அறுபடச் சுட்டறிவர் பொன்னின் மையக்காண்பார் : அதுபோலத் தாங்கள் கெட்டால் அறிவர் கேளிரானுய பயன் ; எ-று. (௩)

௭ கள்ளி வயிற்றி னகில்பிறக்கு மான்வயிற்றி
னொள்ளரி தாரம் பிறக்கும் பெருங்கடலுட்
பல்கிலைய முத்தம் பிறக்கு மறிவார்யார்
†நல்லாள் பிறக்குங் குடி.

இ-ள் ; கள்ளியின் வயிற்றின் அகில் தோன்றும் ; மானின் வயிற்றின் ஒள்ளிய அரிதாரம் தோன்றும் ; பெருங்கடலுட் பலபொருள்களையும் விலை லோசையைக் கேட்கலாற்றாது இவ்விலங்கி னரியவுயிர் விட்டு நீங்கும் என்ப. இதனை 'மறையிற்றன் யாழ்கேட்ட மாலை யருளா, தறையென்று மறந்த னொரு ரொஞ்சப், பறையறைத் தாங்கு' என்னும் செய்தற்கலியானும், (௨௬) அதற்கு நச்சினுக்கினியர் 'வஞ்சனையாலே தான் வாசித்த யாழிசையைக்கேட்ட அசுணமாவை இவ்வன்பமுற்றதென்று அருள்பண்ணாதே, முன்புசெய்த வஞ்சனையைக் கெடுத்துப் பின்னை அதனரிய உயிர் போம்படி பறையைத் தட்டி-ஊற்போல' எனக்கூறிய உரையானும் அறிக. 'யாழ்நறையெடுத்தவசுணன் மாச்செவிபறையெடுத்ததுபோலும்' (இராமாவதாரம்-அவையடக்கம்) என்பதாஃம் 'இதுபற்றி வந்தது. 'இருஞ்சிறைத்தொழுதியார்ப்ப யாழ்சேந், தீநங்கல் விடாளை யசுண மோர்கீதும்' என்று அகப்பாட்டினும் (அ) வருதல் காண்க. 'அசுணங் கொல்பவர் கைபோ னன்று, மின்பமுந் துன்பமு முடைத்தே' என்பது நயநினை (௩௦௯) இன்பம் யாழிசைத்தலாலும் துன்பம் பறையொலிப்பித்தலாலும் கொள்க. 'அச்சப்பொருளாவன 'வள்ளெயிற் றரிமா வாள்வரி வேங்கை, முள்ளெயிற் றாவே முழங்கடிற் செந்தீ, யீற்ற மகண்மா வேக பாதத், கூற்றங் கோண்மா நுன்றுமை ஈசுணம்' என்று செல்லப் பட்டாற் போல்வன' என மெய்ப்பாட்டியலுரையிற் (௧) காணப்படுதலால் இது தீங்கிழைக்கும் வலியுடையதென்றும், அதுபற்றி அஞ்சத்தக்க தென்றும், மலையின் கண் உறைவதென்றும் விளங்கிக்கொள்க. பிங்கலதூலார் இவ்வசுணத்தை 'அசுணமா விசையறி பறவை கேகயப்புள்' என்பதனாற் பறவையெனக் கூறுகின்றார். 'மறையிற்றன் யாழ்கேட்ட மாலை' என வழங்கிய சான்றோர்க்கு இதனைப் புள் எனல் கருத்திலலைப் போலும் !

* 'கேட்டினுமுண்டோ ருறுதி கிளைஞரை, நீட்டியளப்பதோர் கோல்' என்னுந் திருக்குறளை நோக்குக.

† 'நல்லாளிலாதகுடி' என்னுந் திருக்குறளுரையையும் (௧௦௩௦) நோக்குக.

யாகப்பெறும் முத்தங்கள் தோன்றும் ; அவைபோல, அறிவார்யார் நல்லறிவினை யுடையானொருமகன் பிறக்குங் குடியினை ? எ-று. (ச)

எ கல்லிற் பிறக்குங் கதிர்மணி காதளி
சொல்லிற் பிறக்கு முயர்மத—மெல்லெ
னருளிற் பிறக்கு மறநெறி* யெல்லாம்
பொருளிற் பிறந்து விடுபு.

இ-ள் ; மலையின்கட்பிறக்கும் ஒளியையுடைய மணி ; மகளிரது மெல்லிய சொல்லின்கட்பிறக்கும் தன் மனத்தின்கட் களிப்பு ; மெல்லென்ற அருளின்கட்பிறக்கும் நல்ல அறநெறிகள் ; அவ்வற முதலாயின எல்லாம் பொருளின்கட்பிறக்கும் ; எ-று. (இ)

ஃ திருவொக்குந நீதி லொழுக்கம பெரிய
வறனொக்கு மாற்றி னொழுகல—பிறனைக
கொடியொகரும் கொண்டுகண் மாறல் புலையொக்கும்
போற்றுதார் முன்னர்ச் செலவு.

இ-ள் ; தான் பிறந்த குலத்திற்குத் தீதுவாராமல் ஒழுகுமொழுக்கம் செல்வத்தோடொக்கும் ; மிக்க அறஞ்செய்கையோடு ஒக்கும் நெறியின்கணின்று ஒழுகுமொழுக்கம் ; பிறவொருவனைத் தனக்கு நட்பாகக்கொண்டிவைத்துப் பின்பு அவன்மாட்டுக் கண்மாயுதல் அவனைக்கொன்றதனோடு ஒக்கும் ; தன்னை விரும்பாதார் மாட்டு அவராலாகும் பயன்கருதுச சேறல் புலையோடு ஒக்கும் ; எ-று. (சு)

க கள்வமென் பார்க்குந் துயிலில்லை காக்கிமாட்
டுள்ளம்வைப பார்க்குந் துயிலில்லை யொண்பொருள்
‡செய்வமென் பார்க்குந் துயிலில்லை யப்பொருள்
காப்பார்க்கு மில்லை, துயில்.

இ-ள் ; களவுகாணுதும் என்று சோர்வு பார்ப்பார்க்குந் துயிலில்லை ; தன்னுற் காதலிக்கப்பட்டாளொருத்திமாட்டுத் தம்முள்ளம்வைப்பார்க்கும் அவனைக்கூடுமட்டுத் துயிலில்லை ; ஒள்ளிய பொருளைத் தேடுவமென்பார்க்

* ‘அறனுமருளுடையான் கண்ணதே யாகும்’ என்பது சிறுபஞ்சமூலம்.

† ‘பொருளாளு மெல்லாம்’ என்பது திருக்குறள் ௧௦௦௨.

‡ ‘சோப்பாமென்’

கும் அப்பொருள் கூடுமளவுத் துயிலில்லை; அக்கூடிய பொருளைப் பிறர் கொள்ளாமற் காப்பார்க்குத் துயிலில்லை; எ-று. (௭)

க௦ கற்றார்முற் றேன்றா கழிவிரக்கங் கா தலித்தொன்
றுற்றார்முற் றேன்றா வருமுத—றெற்றென
ஸல்ல புரிந்தார்க் கறந்தோன்றா வெல்லாம்
வெகுண்டார்முற் றேன்றா கெடும்.

இ-ள்; கற்றார்மாட்டுக் கழிந்தபொருட்கு இரக்கங்*தோன்றா; அன்பு பட்ட பொருளைப் பெறுவதற்கு முயல்வார் மாட்டு அவ்வன்பு பட்டன தமக்கெய்தாமைக் காரணங் தோன்றா; தெளியப்பாவ முள்ளவாம் வினை களைப்பயின்று பழகிவந்தார்க்கு அறவினை தோன்றா; வெகுண்டார்க்கு எல்லா நன்மைகளுந் தோன்றா; எ-று.

உறுமுத லென்பதனை 'உறுமது' என்றும், 'உசாவுதல்' என்றும் பாடம் ஒதுவாருமுளர். (௮)

க௧ நிலத்துக கணியெனப் நெல்லுங் கரும்புங்
குளத்துக கணியெனப் தாமரை பெண்மை
நலத்துக கணியெனப் நாணந் தனக்கணி
தானசெல் லுலகத் தறம்.

இ-ள்; நிலத்துக்கு அழகென்று சொல்லுவர் நெல்லையும் கரும்பையும்; குளத்துக்கு அழகென்று சொல்லுவர் தாமரைப்பூவை; அவைபோல, பெண் மரபிற்கு அழகாவது நாணுடைமை; ஒருவன் தனக்கழகாவது தானசெல்லும் உலகிற்குத் துணையாகச் செய்யப்பட்ட அறம்; எ-று. (௯)

க௨ கந்திற் பிணிப்பர் களிற்றைக் கதந்தவிர
மந்திரத்தி னைப்பிணிப்பர் மாநாகங்—கொந்தி†
யிருப்பிற் பிணிப்பர் கயததைச்சான் றேரரை
நயதநிற் பிணித்தா விடல்.

இ-ள்; தறியினிற் பிணிப்படுப்பர் யானையை; சினந்தணியும் வகை பூமறை மொழியிற் பிணிப்படுப்பா மாநாகத்தை; அவைபோல, கழறித்

* 'இரங்கல் கழிந்தபொருட்டு மாகும்' என்பது தொல் காப்பியம் (உரி கூக).

† கொந்துதல்-எரிதல்: 'கொந்தழல்' என்ப (சிந் கேம-௮௮); ஈண்டுச் சுடச்சொல்லுதலின் மேற்று.

‡ 'மறைமொழி தானே மந்திர மென்ப' என்பது தொல்காப்பியம் (செய்-கக௬).

தனோ முதலாயினவற்றூற் பிணிப்படுப்பர் கீழ்மக்களை ; இதத்தாற் பிணிப்
படுக்க சான்றோரை ; எ-று. (க௦)

கந கன்றமை வேண்டுங் கடிய பிறர்செய்த
நன்றியை நன்றாக் கொள்வேண்டு—மென்றும்
விடல்வேண்டுந் தன்கண் வெகுளி யடல்வேண்டு
மாக்கஞ் சிதைக்கும் வினை.

இ-ள்; பிறர் *அஞ்சத்தக்கவற்றின்கட் டுடனம்பாதொழியவேண்டும்;
தனக்குப் பிறர்செய்த நன்றியை மிகமனத்தின்கட் கொள்ளவேண்டும்; எஞ்
ஞான்றுந் தன்மாட்டி வெகுளியை நீக்கவேண்டும்; தன் செல்வத்தைக்கேடு
செய்யுஞ் செய்கையைக் கெடுக்கவேண்டும்; எ-று. (கக)

கச பல்வினா னோய்செய்யும் பாம்பெல்லாங் கொல்களிறு
கோட்டானோய் செய்யுங் குறித்தாரை யூடி
முகத்தானோய் செய்வார் மகளிர் முனிவர்
தவத்திற் றருக்குவர் நோய்.

இ-ள்; பல்லானே பிறரைத் துன்பஞ்செய்யும் பாம்பெல்லாம்; கொல்
களிறு தான்கொலைகுறித்தாரைக் கோட்டானே துன்பஞ்செய்யும்; மகளிர்
தங்காதலரைப் புலந்து முகத்தானே துன்பஞ் செய்வார்; அவைபோல், அருந்
தவரும் தமது தவத்தானே தம்மையிகழ்ந்தார்க்குத் துன்பத்தை மிகுவிப்
பர் ி; எ-று. (கஉ)

கரு பறைநன்று பண்ணமையா யாழி னிறைநின்
பெண்ணென்று பீடிலா மாந்தரிற்—பண்ணழிந்
தார்தலி னன்று பசித்தல் பரைந்தாரிற்
மீர்தலிற் மீப்புருத னன்று.

இ-ள்; வீக்குதலமையாத யாழோசையிற் பறையோசை நன்று; பெரு
மையில்லாத ஆடவரின் நிறையுடைமையினின்ற பெண்ணே நன்று; ஒழுக்

* கடி-அசசம்.

† தனம்புதல் - மானம் ஆழ்தல்.

‡ தருக்கும் செருக்கும் மிகுதியையுங் குறித்துவரும்; “மிகுதியான் மிக்
கவை செய்தாரை” (திருக்குறள்-௧௫௮), ‘கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி’
(ஷெ-௧௬௫) ‘மிகுதியிறுவாய் செல்வங்கள்’ (நான்மணி-௧௬, என்பவற்றுரை
களான் உய்த்துணர்க).

கமழிந்துண்டலிற் பசித்தலேநன்று; அன்புபட்டாரி னீங்குதலிற் நீயின்கட்
புகுதலேநன்று; எ-று. (க௭)

க௭ வளப்பாத்தி யுள்வளரும் வண்மை சீளைக்குழா
மின்சொற் குழியி னினிதெழுஉம் வன்சொல்
கரவெழுஉங் கண்ணில் குழியி னிரவெழுஉ
மின்மைக் குழியின் விரைந்து.

இ-ள்; செல்வப்பாத்தியுள்ளே தோன்றி வளரும் ஈகை; இன்சொற்
பாத்தியுள்ளே இடையூறின்றியே தோன்றிவளரும் தன்சுற்றக்குழாம்; கண்
னோட்ட மில்லாத பாத்தியுட் கடுஞ்சொல்லும் கரத்தலும் தோன்றிவளரும்;
வறுமைப்பாத்தியுட் டோன்றிவளரும் இரப்பு; எ-று. (க௭)

க௭ இன்னுமை வேண்டி னிரவெழுக விர்திலத்து
மன்னுதல் வேண்டி னிசைநடுக—தன்னொடு
செல்வது வேண்டி நறஞ்செய்க வெல்வது
வேண்டின் வெகுளி விடல்.

இ-ள்; ஒருவன் தனக்குப் பொல்லாப்பு வேண்டின் இரப்பினைத் தொ
டங்குக; இவ்வுலகின்கண் என்றும் உளனாகவேண்டிற் புகழை நிறுத்துக;
தன்னொடு மறுமைக்குத் துணையாகச் செல்வதனை வேண்டினாலாயின் அறத்
தைச் செய்க; வென்றியை வேண்டினாலாயின் வெகுளியைத் தவிர்க; எ-று.

க. ௮ கடற்குட்டம் போழ்வர் கலவர் படைக்குட்டம்
பாய்மா வுடையா னுடைக்கிற்குந் தோமி
றவக்குட்டந் தன்னுடையா னீந்து மவைக்குட்டங்
கற்றான் கடந்து விடும்.

இ-ள்; கடலிழைத்தை ஊடறுத்துச்செல்வர் நாவாயினை யுடையார்;
சேனையினருமையை வென்றுசெல்லும் பாய்மாவினையுடையவன்; குற்ற
மில்லாத தவத்தினருமையைத் தன்மனத்தினைத் தனக்கெனவுடையான்
நீங்கிக்கடக்கும்; அவையினதருமையைக் கற்றுவல்லவன் வென்றுவிடும்;
எ-று. (க௮)

க௯ பொய்த்த லிறுவாய நட்புக்கண் மெய்த்தாக
மூத்த லிறுவாய்த் திளநலந்—தூக்கின்
மிகுதியிறுவாய செல்வங்க டத்தந்
தகுதியிறுவாய்த் துயிர்.

இ-ள்; வஞ்சித்தலை ஈராகவுடையவாயிருக்கும் நட்புக்கள்; மெய்ம்மையாக மூத்தலைத் தனக்கிறுவாயாக வுடைத்து இளமை நலம்; ஆராய்தலையிலாத செருக்கினை இறுவாயாக வுடையவா யிருக்கும் செல்வங்கள்; தம்முடைய ஒழுக்கங்களை இறுவாயாகவுடையது உயிர் வாழ்வு; எ-று. (க௭)

உ௦ மனைக்காக்க மாண்ட மகளி ரொருவன்

வினைக்காக்கஞ் செவ்விய னாதல்—சினச்செவ்வே

னூட்டாக்க நல்லனில் வேந்தென்றல் கேட்டாக்கங்

கேளி ரொரீஇ னிடல்.

இ-ள்; ஒருவனது மனைக்குச் செல்வமாவது மாட்சிமையுடைய மகளிருளராதல்; ஒருவனது காரியத்துக்கு ஆக்கமாவது செப்பமுடையவனாதல்; நாட்டுக்கு ஆக்கமாவது அந்நாட்டை ஆளுஞ் சினச்செவ்வேலையுடைய வேந்தன் நல்லனென்று பிறரார் சொல்லப்படுதல்; ஒருவன் கேட்டுக்கு ஆக்கமாவது தன் சுற்றத்தாரை மேவாது நீங்கிவிடுதல்; எ-று. (க௮)

உ௧ *பெற்றா னதிர்ப்பிற் பிணையன்ன டானதிர்க்குங்

கற்றா னதிர்ப்பிற் பொருளதிர்க்கும்—பற்றிய

மண்ணதிர்ப்பின் மன்னவன் கோலதிர்க்கும் பண்ணதிர்ப்பிற்

பாட லதிர்த்து விடும.

இ-ள்; தன் கொழுநன் ஒழுக்கத்திற் கலங்கினானாயின் அவன் மனையாளும் அவன் வழியினளாகலான் அவளுங் கலங்கும்; கற்றான் கலங்குமாயின் அவன் கற்ற நூலுங்கலங்கும்; தன்னான் ஆளப்படுகின்ற நாடு நெறியில்லாது கலங்குமாயின் அரசன் செங்கோலுங் கலங்கும்; யாழின்கண் வீக்கங் கலங்குமாயிற் பாடலுங் கலங்கும்; எ-று. (க௯)

உ௨ மனைக்குப்பாழ் வாணுத லின் மமதான் செல்லுந்

திசைக்குப்பாழ் நட்போமை யின்மை யிருந்த

வவைக்குப்பாழ் மூததோரை யின்மை தனக்குப்பாழ்

கற்றறி வில்லா வுடம்பு.

இ-ள்; தன்மனைக்குப் பாழாவது மனையாள இல்லாமை; தான்செல்லக்கடவ திசைக்குப் பாழாவது தன்னொடு நட்புடையாரை இல்லாமை; தானிருந்த அவைக்குப் பாழாவது அறிவான் முதிர்ந்தாரை இல்லாமை; தனக்குப்பாழாவது கற்றுணர்வில்லாத வுடம்பு; எ-று. (உ௦)

* பெற்றான்-கொழுநன்: “பெற்றாற்பிழையாத பெண்டிரும்” என்றார் ‘மானிலந் தோன்றாமை’ என்னும் பரிபாடலிலும்.

உக மொய்சிதைக்கு மொற்றுமை யின்மை யொருவனைப்
பொய்சிதைக்கும் பொன்போலு மேனியைப்—பெய்த
கலஞ்சிதைக்கும் பாலின் சுவையைக் குலஞ்சிதைக்கும்
கூடார்கட் கூடி கிடின்.

இ-ள்; பெருமையை அழிக்கும் ஒற்றுமையின்மை; ஒருவனைத் தன்
பொன்போலு மேனியைத் தானுரைக்கும்பொய் கெடுக்கும்*; பாலினது
சுவையைப் பால்பெய்த பொல்லாக்கலங் கெடுக்கும்; தான்பிறந்த குலத்
தைக் கெடுக்கும் தனக்கினமல்லாதாரை இனமாகக் கூடின்; எ-று. (உக)

உச புகழ்செய்யும் பொய்யா விளக்கி மிகழ்ந்தொருவன்
பேணுமை செய்வது பேதைமை—காணுக்
குருடராச் செய்வது மம்ம ரிருடர்ந்த
கண்ணராச் செய்வது கற்பு.

இ-ள்; ஒருவன் பொய்சொல்லாமை யென்னும் விளக்கம் அவற்குப்
புகழை விளக்கும்; யாதனையு மிகழ்ந்து பாதகாவாமையைச் செய்வது ஒரு
வன் தறியாமை; யாதொன்றினையும் உண்மைகாணுக் குருடராய்ச் செய்வது
கல்லாமை; மயக்கந் தீர்ந்த கண்ணுடையராகச் செய்வது கல்வி; எ-று. (உஉ)

உரு மலைப்பினும் வாரணந் தாங்குங் குழவி
யலைப்பினு மன்னையென் றோடுஞ்—சிலைப்பினு
நட்டார் நடுங்கும் வினைசெய்யா ரொட்டா
ருடனுறையுங் காலமு மில்.

இ-ள்; மேல்வலிதாகிய பகைவந்து தன்னையலைப்பினும் யானை போ
ரைத்தாங்கும்; குழவியைத் தாயலைப்பினும் அக்குழவி அன்னையென்று

* பொய்த்தபிற் றன்னெஞ்சே தன்னைச்சுடுமாதலால் இவ்வாறு கூறி
னார்.

† ‘பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை’ ‘பொய்யா விளக்கே விளக்கு’ எனத்
திருக்குறளிற் கூறியவாறு காண்க.

‡ ‘யாதொன்றும் பேணுமை பேதை தொழில்’ என்ப. (திருக்குறள்-
அக.உ.)

§ ‘தாயுடன் நலிக்குங் காலையும் வாய்விட், டன்ன யென்னுங் குழவி’
என்றார் துறந்தோகையிலும் (நக.௪).

அவள் பின்னே செல்லும்; ங்ட்டாரோடு ங்ட்டார் வெருண்டு வினைசெய்வா
ராயினும் அவர் ங்டுக்கும் வினை செய்யார்; பொருந்தாதார் ஒருவகையார்
பொருந்தினாராயினும் மனத்தார் பொருந்தி யுடனுறையுங் காலமுமில்லை;
எ-று. மேற்கொண்டவன் மலைப்பினும் என்றுமாம். (உ௩)

உ௧ நசைநல ங்ட்டார்க ணந்துஞ் சிறந்த
வவைநல மன்பின் விளங்கும்*—விசைமாண்ட
தேர்நலன் டாகனாற் பாடெய்து மூர்நல
னுள்ளானு னுள்ளப் படும்.

இ-ள்; நசையினது நன்மை ங்ட்டார்மாட்டுச் சிறக்கும்; அவையினது
நன்மை மாறுபாடின்றி அன்புடைத்தாமாயின் விளங்கும்; +விசைமாட்சி
மைப்பட்ட தேரினதுநலம் ஊரும்பாகனாற் பெருமையெய்தும்; ஊரினது
நலம் அவ்வுர்க்கு முதன்மையுடையவன் நன்மையானேநிலக்கப்படும்; எ-று.

உ௨ அஞ்சாமை யஞ்சுக வொன்றிற் றனக்கொத்த
வெஞ்சாமை யெஞ்ச மளவெல்லா—நெஞ்சறியக்
கோடாமை கோடி பொருள்பெறினு நாடாமை
ங்ட்டார்கண் விட்ட வினை.

இ-ள்; பழி முதலாயினவற்றை அஞ்சாமையை அஞ்சுக; பொருந்து
மாயிற் றனக்குத் தகுதியாகிய ஒழுக்கங்களைத் தான் இறக்குமளவும் தவிரா
தொழிக; தன்மையும் அறியக் கோடாதொழிக, கோடி பொருள்பெற்றானாயி
னும்; ஆராயாதொழிக, தனக்கு ங்ட்டாராயினார்மாட்டுத் தான் செய்யவிட்ட
காரியத்தை; எ-று.

அல்லது உம் ங்ட்டாரோடுகூடிச் செய்யாத வினையை நாடாதொழிக
வென்றுமாம். (உ௪)

உ௩ கோனோக்கி வாழும் குடியெல்லாந் தாய்முலையின்
பானோக்கி வாழும் குழலிகள்—வானத்
தவளினோக்கி வாழு முலக முலகின்
விளரினோக்கி யின்புறாஉங் கூற்று.

இ-ள்; அரசன் செங்கோனோக்கி வாழும் உலகத்துக்குடிகளெல்லாம்;
பெற்றதாயினது முலைப்பானோக்கி வாழும் குழலிகளெல்லாம்; வானத்தின்

* 'அறனிலை திரியா அன்பி னவையத்து' என்பது புறம்-௭௧.

† விசை-செலவு; 'கடுவிசைக்கதநாய்' என்பது புறம்-௨௦௫.

கணுள்ள துளியினை நோக்கி வாழும் உலகமெல்லாம்; அவ்வுலகின் சாக்காட்
டினை நோக்கி இன்புறாமல் கூற்றம், எ-று. (உசு)

உசு கற்பக் கழிமட மல்கு மடமெகப்
புற்கந்தீர் திவ்வுலகிற் கோளுணருங் கோளுணர்ந்தாற்
றத்துவ மான நெறிபடரு மந்நெறி
யிப்பா லுலகத் திசைநிறீஇ யுப்பா
லுயர்ந்த வுலகம் புகும்.

இ-ள்; ஒருவன் கற்கவே மிகவும் பேதைமை குறையும்; பேதைமை
குறையப் புல்லறிவுதீர்ந்து இவ்வுலகத்துள்ள இயற்கையையறியும்; அவ்விய
ற்கையை யறிந்தான் மெய்ம்மையாகிய வீட்டுநெறியின்கட் செல்லும்; அச்
செல்லப்படுகின்ற நெறியானே இவ்வுலகின்கட் புகழை நிறுத்தி உப்பச்சத்து
உயர்ந்த வீட்டுலகம் புகும்; எ-று. (உசு)

௩௦ குழித்துழி நிற்பது நீர்தன்னைப் பல்லோர்
பழித்துழி நிற்பது பாவ—மழித்துச்
செறுவுழி நிற்பது காபந் தனக்கொன்
றுறுவுழி நிற்ப தறிவு.

இ-ள்; குழித்த நிலத்துள்ளே நிற்பது நீர்க்கியற்கையாவது; பல்லோ
ரும் பழிக்கப்பட்டவன்மாட்டே பாவம் நிற்பது; தனக்கு நண்பாயினார் அ
ழித்துத்தடுக்கவும் தான் சென்றுழிச்செல்வது காமமாவது; தனக்கு ஒரு
தன்பம் வந்துற்றால் அவ்விடத்தே வந்துதவிநிற்பது அறிவு; எ-று. (உசு)

௩௧ திருநிற் நிறலுடைய தில்லை யொருவற்குக்
கற்றலின் வாய்த்த பிறநிலை—யெற்றுள்ளு
மின்மையி னின்றொத தில்லை* யிலமென்னும்
வன்மைபின் வன்பாட்ட தில்.†

இ-ள்; செல்வம்போல் ஒருவற்கு வலியுடையது பிற்தில்லை : கல்வி
போலப் பயன்படுவன பிறநிலை; யாதனுள்ளும் இன்மைபோல இன்றாத
தொன்று இல்லை; யாதொரு பொருளும் இலமென்று பிறமையாக்கும் வன்
மைபோல் வலியதிருநிலை; எ-று.

* 'இன்மையி னின்றொத தியாதெனினி னின்மையி, னின்மையே யின்றொ
தது' (திருக்குறள்-௧௦௪௧.)

† 'இரந்துதீர் வாமென்னும் வன்மையின் வன்பாட்டதில்' (ஐடி-௧௦௪௩)
'வன்பட்டதில்' எனவும் பாடம்.

அல்லதூஉம் இரந்துசென்றார்க்கு யாதும் இலமென்று மறுக்கும் வன்
மைபோல வலியதிறமில்லை யென்றுமாம். (உக)

௩௨ புகைவித்தாற் பொங்கழ றேன்றுஞ் சிறந்த
நகைவித்தாற் றேன்று முவகை—பகையொருவன்
முன்னம்வித் தாகி முளைக்கு முளைத்தபின்
னின்னாவித் தாகி விடும்.

இ-ள்; புகை காரணமாக ஒங்குநெருப்பு உண்டென்று அறியலாம்;
ஒருவன் மாட்டுள்ள முறுவல் காரணமாக அவன் மனத்துள்ள உவகை
தோன்றும்; ஒருவன் செய்த இன்னாக்குறிப்புச் செய்கைகளான் அவன் மன
த்துள்ள பகைமை வெளிப்படும்; அப்பகைமை பின்பு இன்னாமைகளுக்குக்
காரணமாகத் தோன்றும்; எ-று. (௩௦)

௩௩ பிணியன்னர் பிள்ளோக்காப் பெண்டி. ருலகிற்
கணியன்ன ரன்புடைய மாக்கள்—பிணிபயிலும்
புல்லன்னர் புல்லறிவி னுடவர் கல்லன்னர்
வல்லென்ற நெஞ்சத் தவர்

இ-ள்; ஒருவர்க்கு உற்றநோயோடு ஒப்பர் பின்புவரும் பழியை ஆரா
யாது செய்யும்களிர்; உலகத்திற்கு அலங்காரத்தை ஒப்பர் எல்லா வுயிர்க்
கும் அன்புடைய மக்கள்; பிறர்க்குப் பிணியை வருவிக்கும் நசுப்புல்லோடு
ஒப்பர் புல்லியவறிவினையுடைய ஆடவர்; கல்லோடு ஒப்பர் வலிய நெஞ்சத்
தையுடையார்; எ-று. (௩௧)

௩௪ அந்தணரி னல்ல பிறப்பில்லை யென்செயினுந்
தாயிற் சிறந்த தமரில்லை யாதும்
வளமையோ டொக்கும் வனப்பில்லை யெண்ணி
னிளமையோ டொப்பது மில்.

இ-ள்; மறையவர் பிறப்புப்போல மிக்க பிறப்பு இல்லை; எல்லா நன்
மையுஞ் செய்தாராயினும் தாயைப்போல மிக்க தமர் இல்லை; செல்வத்தோ
டொக்கும் அழகு மற்றியாதும் இல்லை; ஆராயின் இளமைக்காலம்போல
எல்லாநன்மையும் முடிக்கலாவது பிறிதொன்றுமில்லை; எ-று. (௩௨)

௩௫ *இரும்பி னிரும்பிடை போழ்ப பெருஞ்சிறப்பி
னீருண்டார் நீரால்வாய் பூசுப—தேரி
னரிய வரியவற்றாற் கொள்ப பெரிய
பெரியாரா னெய்தப் படும்.

இ-ள்; இரும்பாற்செய்த கருவிகளானே இரும்பினை இடையே போழ்வார்; பெருஞ்சிறப்பினையுடைய நீரினையுண்டார் நீரானே அந்நீரினையுண்டவாயினைப்பூசுவார்; ஆராயிற் பெறுதற்கரிய பயன்களைப் பெறுதற்கரிய காரணங்களான் முடித்துக்கொள்வார்; பெரியவாயுள்ள சிறப்புக்கள் பெரியாரான் எய்தப்படும்; எ-று. (௩௩)

௩௪ மறக்களி மன்னர்முற் றேன் றுஞ் சிறந்த
வறக்களி யில்லாதார்க் கீழுமுற் றேன் றும்
வியக்களி நல்கூர்ந்தார் மேற்றாங் கயக்களி
யூரிற் பிளிற்றி விடும்.

இ-ள்; வீரத்தான் வருங் களிப்புச் சேவகர்க்குத் தம்மையாண்ட அரசர் முன்பு தோன்றும்; ஒருவன் மனத்தின்கண் மிக்க அறக்களிப்பு வறுமையுற்றார்க்கு உதவுமிடத்துத் தோன்றும்; எஞ்ஞான்றுஞ் செல்வராயினர் தம்மையொன்று எவ்வினாலும், அவ்வேவலான் வருங் களிப்பு நல்கூர்ந்தார் மாட்டுத் தோன்றும்; கயமையான்வருங் களிப்புத் தான்வாழும் ஊரின் கட் டோன்றி ஆரவாரம் பெருக்கிவிடும்; எ-று.

அல்லதூஉம் 'வியக்களி நல்கூர்ந்தார் மேற்றாம்' என்பது, யாதானும் ஒரு பொருள் பெற்றால் அதனைக்கண்டு வியக்குங்களி நல்கூர்ந்தார் மாட்டுத் தோன்று மென்றுமாம். (௩௪)

௩௫ மையாற் றளிர்க்கு மலர்க்கண்கண் மாலிரு
ணைய்யாற் றளிர்க்கு நிமிர்சுடர்—பெய்ய
முழங்கத் தளிர்க்குங் குருகிலை நட்டார்
வழங்கத் தளிர்க்குமா மேல்.

இ-ள்; அஞ்சனத்தார் றளிர்க்கும் மலர் போன்றிருந்த கண்கள்; பேரிருளின்கண் சிமிர்ந்தெரியும் விளக்கு நெய்பெற்றாற் றளிர்க்கும்; பெய்தற்கு முழங்கவே தளிர்க்குங் குருகிலை; நட்டார்க்குப் பொருள் வழங்கத் தளிர்ப்பார் மேலாயினர்; எ-று. (௩௫)

௩௬ நகையினிது நட்டார் நடுவட் பொருளின்
றொகையினிது தொட்டு வழங்கிற்—றகையுடைய
பெண்ணினிது பேணி வழிபடிற் பண்ணினிது
பாட லுணர்வா ரகத்து.

இ-ள்; நட்டார் நடுவணிருந்து நகையினிது; பொருளின்கூட்டம் இனிது தொட்டுவழங்குவானாயின்; சிறப்புடைய பெண்ணினிது தன்கொழு

MAHAMAHOPADHYAYA

... .. VYAMINATHA IYER LIBRARY

நனைப் பேணி வழிபடின்; பண்ணினிது பாட்டின் ரொழிலை அறிவாரிட
த்து; எ-று. (௩௯)

௩௯ கரப்பவர்க்குச் செல்சார் கவிழ்தலெஞ் ஞான்று
மிரப்பவர்க்குச் செல்சாரொன் றீவோர்—பரப்பமைந்த
தாணக்குச் செல்சார் தறுகண்மை யூனுண்டல்
செய்யாமை செல்சார் வுயிர்க்கு.

இ-ள்; கரப்பவர்க்குப் பற்றுக்கோடு முகங்கவிழ்தல்; எஞ்ஞான்றும்
இரப்பவர்க்குப் பற்றுக்கோடாவார் யாதானும் ஒன்றனைக்கொடுப்பார்; பரப்
புரிம்பிய சேனைக்குப் பற்றுக்கோடு தறுகண்மை; ஒருவனுயிருக்குப் பிற
வுயிர்களுக்குப் பற்றுக்கோடு ஊனுண்ணுமை; எ-று. (௩௯)

௪௦ கண்டதே செய்பவாந் கம்மிய ருண்டெனக்
கேட்டதே செய்ப புலனாள்வார்—வேட்ட
வினியவே செய்ப வமைந்தார் முனியாதார்
முன்னிய செய்யுந் திரு.

இ-ள்; தாங் கண்ணாற்கண்டதனையே செய்யவல்லாராந் கம்மியர்;
உண்டென்ற தூலை நெறியாற்கேட்டதனையே செய்வார் அறிவினை யாள்
வார்; தாங் காதலித்தனவற்றுள் எல்லார்க்கும் இனியவைவற்றையே செய்
வர் குணங்களானமைந்தார்; சினமில்லாதார் கருதினவற்றையே செய்யும்
திருமகன்; எ-று. (௩௮)

௪௧ திருவுந் திணைவகையா னில்லா பெருவலிக்
கூற்றமுந் கூறுப செய்துண்ணு—தாற்ற
மறைக்க மறையாதாந் காம முறையு
மிறைவகையா னின்று விடும்.

இ-ள்; செல்வங்களும் குடிப்பிறப்பி னன்மையான் நில்லா; பெரு
வலியையுடைய கூற்றமும் தானுண்ணப்படுகின்றவன் சொல்லுவனவற்
றைச் செய்து உண்ணு; மிகவும் மறைப்ப மறைவுண்ணுது காமமும்;
முறைமையும் அரசன் வகையானே நிற்பது; எ-று. (௩௯)

௪௨ பிறக்குங்காற் பேரொனவும் பேரா விறக்குங்கா
னில்லெனவு நில்லா வுயிரெனைத்து—நல்லா
ளுடம்படிற் றானே பெருகுந் கெடும்பொழுதில்
கண்டனவுந் காணு கெடும்.

இ-ள்; உயிரெல்லாம் பிறக்கும் பொழுது தவிரெனவுந் தவிரா; இறக்கும் பொழுது நிற்கவேனவும் தில்லா; திருமடந்தை மனமகிழ்ந்து உடம்படிற் செல்வந் தானே பெருகும்; அச்செல்வந் கெடும்பொழுது காணப்பட்டுள்ளவாய்நின்ற பொருளுந் காணப்படாவாய்க் கெடும்; எ-று.

சாட போரின்றி வாடும் பொருநர்சீர் கீழ்வீழ்ந்த
வேரின்றி வாடு மரமெல்லா—நீர்பாய்
மடையின்றி நீணைய்தல் வாடும் படையின்றி
மன்னர்சீர் வாடி விடும்.

இ-ள்; போரின்றிவிடிற் பொருபடையாளர் சீர்மையழியும்; கீழ் வீழ்ந்த வேறுமாயின் மாங்களெல்லாம் உலரும்; நீர்பாயும் மடையின்கண் நீரின் நீண்ட நெய்தன் மலர்கள் உலரும்; சேனையின்றிவிடின் அரசர் சீர்மை வாடும்; எ-று. (சக)

சச ஏதிலா ரென்பா ரியல்பில்லார் யார்யார்க்குந்
காதலா ரென்பார் தகவுடையார்—மேதக்க
தந்தை யெனப்படுவான் நன்னுவாத்தி தாயென்பான்
முந்துதான் செய்த வினை.

இ-ள்; ஒருவர்க்கு அயலாராவார் குணரில்லாதார்; யாவர்க்கும் அன்புபடப்படுவார் குணமுடையார்; விரும்பத்தக்க தாதை யெனப்படுவான் நன்னை ஒதுவித்தவன்; தாயென்பான் முற்பிறப்பிற் ருன்செய்த நல் வினை; எ-று. (சஉ)

சரு பொறிகெடு நாணற்ற போழ்தே நெறிபட்ட
வைவராற் றானே வினைகெடும் பொய்யா
நலங்கெடு நீரற்ற பைங்கூழ் நலபாறி
னண்பினூர் நண்பு கெடும்.

இ-ள்; செல்வங்கெடும் ஒருவற்கு நாணின்றி ஒழிந்தபொழுதே; தன் வயத்தனவாய் வழிப்பட்ட ஐவகைப்பொறிகளாலும் பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய வினைகெடும்; பழுதுபடாத விளைவினலந் கெடும் நீரற்ற பைங்கூழ்; மனத்தின்கண் உளதாம் ஈரந்துவரின் நண்புடையார் நண்பு கெடும்; எ-று.

அல்லது உம் 'பொறிகெடு நாணற்ற போழ்தே' என்பது*கயிறற்ற பொழுதே †பாவையாகிய பொறிகெடும் என்றுமாம். (சரு)

* யந்திரக்கயிறு. † மரப்பாவை. "மரப்பாவை நாண லுயிர்மருட்டி யற்று" என்புழிக் காண்க (திருக்குறள்-கௌ௦). "பொறியறு பாவையிற் பொம்மென விம்மி" என்பது சிந்தாமணி (நாம-௩௦௪).

சசு நன்றிசா நன்றறியா தார்முன்னர்ச் சென்ற
விருந்தும் விரும்பிலார் முற்சா மரும்புணர்ப்பிற
பாடல்சாம் பண்ணறியா தார்முன்ன ருடல்சா
மூட லுணரா ரகத்து.

இ-ள்; செய்த நன்றியை அறியாதாரிடத்துச் செய்த நன்றிகெடும்;
விருப்பிலாரிடத்துச் சென்ற விருந்து வாடும்; அரிதாகப் புணர்ந்த புணர்
ப்பிணையுடைய பாடல்கெடும், பண்ணினையறியாதார்முன்பு; ஊடியவூடலுங்
கெடும், ஊடியவற்றை உணராதொழிந்தார் மாட்டி; எ-று. (சசு)

சஎ நாற்ற முரைக்கு மலருண்மை கூறிய
மாற்ற முரைக்கும் வினைநலந் தூக்கி
னகம்பொதிந்த தீமை மனமுரைக்கு முன்ன
முகம்போல முன்னுரைப்ப தில்.

இ-ள்; மலருண்டென்பதனை அம்மலரினது நாற்றமே அறிவிக்கும்;
ஒருவன் சொல்லியசொல்லே அறிவிக்கும் அவன் செய்கை நலத்தினை;
ஆராயின் உட்கிடந்த தீமையை மனமே அறிவிக்கும்; மனத்தின்வினாவினை
முகம்போல முற்படவறிவிப்பது மற்றொன்றில்லை; எ-று. (சஎ)

சஅ மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை மழையுந்
தவமிலா ரில்வழி யில்லை தவமு
மரசிய வில்வழி யில்லை யரசனு
மில்வாழ்வா னில்வழி யில்.

இ-ள்; மழையின்றிவிட்டால் உலகத்தின் மக்கட்கு உணவில்லை; அம்
மழைதானும் தவஞ்செய்யாதார் இருப்பிடங்களுள் இல்லையாம்; அத்தவஞ்
செய்கைதானும் அரசின்முறைமை இல்லாத அரசரிருப்பிடங்களுள் இல்
லை; அவைபோல, இல்லையாம்; அவ்வரசன்றானும் குடிகளில்லாத விடங்க
ளுள்; எ-று, (சஅ)

சசு பூவினா னந்தும் புனைதண்டார் மற்றதன்
ருதினா னந்துந் கூரும்பெல்லாந்—தீதில்
வினையினா னந்துவர் மக்களுந் தத்த
நனையினா னந்து நற.

இ-ள்; பூவினா மிக்குப் பொலியும் புனையப்பட்ட தண்டார்; அப்பூ
வின் ருதினா மிக்குப்பொலியும் வண்டுகளெல்லாம்; குற்றமில்லாத செய்

கைகளான் மிகுவார் மக்களும் ; தத்த நனைகொள்கையான் மிக்கு நல்லவாம்
கள் ; எ-று. (சஎ)

நூ0 சிறந்தார்க் கரிய செறுதலெஞ் ஞான்றும்
பிறந்தார்க் கரிய துணைதுறந்து வாழ்தல்
வரைந்தார்க் கரிய வகுத்து ணிரந்தார்க்கொன்
றில்லென்றல் யார்க்கு மரிது.

இ-ள்; தொடர்ச்சி மிக்கார்க்கு அரியசெறுதல்; எஞ்ஞான்றும் பிறந்
தார்க்கு அரிய தம்மினத்தைத் துறந்து வாழ்தல்; உணவினை வரைந்தார்க்கு
அரிய பிறர்க்குப் பகுத்துண்டல்; இரந்து வந்தார்க்கு அரியதாமொன்றினை
இல்லையென்றல் யாவார்க்கும் அரிது; எ-று. (சஉ)

நூ1 இரைசுடு மின்புறு யாக்கையுட் பட்டா
லுரைசுடு மொண்மை யிலாரை—வரைகொள்ளா
முன்னை யொருவன் வினைசுடும் வேந்தனையுந்
தன்னடைந்த சேனை சுடுந்.

இ-ள்; இரை.....பட்டால் எ-து பிணியினற் றுன்பமுறுகின்ற
உடம்பின்குட்பட்டவுண்வு துன்பத்தைச் செய்யும் எ-று. உரை.....யிலா
ரை எ-து அறிவினெண்மையிலாதார் தம்வாயிற் சொல்லே தங்களைத்துன்
பம் உறுத்தும் எ-று. வரை.....சுடும் எ-து முற்காலத்துச் சீலங்களை
வரைந்து கொள்ளாது நெறியைக்கடந்து செய்த தீவினைகள் பிற்காலத்து
வந்து சுடும் எ-று. வேந்தனை.....சுடும் எ-து வரைகொள்ளாத தன்னடை
ந்த சேனை வேந்தனைச்சுடும் எ-று; இதற்கு முன்சொன்ன வரைகொள்ளா
என்னுஞ்சொல்வருவித்துரைக்கப்பட்டது. (சக)

நூ2 எள்ளம் பொருள திகழ்த லொருவனை
யுள்ளம் பொருள துறுதிச்சொ—லுள்ள நிற்து
சேர்தம் பொருள தறநெறி பண்ணா லுந்
தேர்தம் பொருள பொருள்.

இ-ள்; ஒருவற்கு இகழ்த்தக்கது பிறரையிகழும் இகழ்ச்சி; ஒருவனை
நட்பென்று உள்ளத்தருவது அவன் சொல்லும் உறுதிச்சொல்லால்; உண்
மையறிந்து அடையத்தக்கது அறநெறி; எப்பொழுதும் ஆராயத்தக்கன சகல
நூல்களினுஞ் சொன்ன பொருள்கள்; எ-று. (இ0)

௩௩ யாறு ளடங்குங் குளமுள வீறுசான்
மன்னர் விழையுங் குடியுள தொன்மரபின்
வேத முழுவன பாட்டுள வேளாண்மை
வேள்வியோ டொப்ப வுள.

இ-ள்; யாறுகள் புகுந்தாலும் புறம்போகாது உள்ளடங்கும் குளங்களு
முள; சிறப்பமைந்த அரசரான் விரும்பப்படுங் குடிகளுமுள; பழைய மரபி
னையுடைய வேதங்களைப்போலும் பாட்டுக்களுமுள; யாகம்போலும் ஈகை
களுமுள; எ-று. (௩௧)

௩௪ எருதுடையான் வேளாள னேலாதான் பார்ப்பா
னொருதொடையான் வெல்வது கோழி—புருவோ
டறிவுடையா னில்வாழ்க்கைப் பெண்ணென்ப * சேனை
செறிவுடையான் சேனா பதி.

இ-ள்; எருதுடையான் வேளாள னாவான்; ஒரொற்றான்† வெல்வதா
யுள்ள கோழிபோல ஒருவரோடு என்றும் மாறுபடாதான் பார்ப்பாளுவான்;
வடிவழகும் அறிவுமுடையான் ஒருவற்கு இல்வாழ்க்கையுடைய பெண்ணா
வான்; சேனையோடு மேவியிருப்போன் சேனாபதியாவான்; எ-று. (௩௨)

௩௫ யானை யுடையார் கதனுவப்பர் மன்னர்
கடும்பரிமாக்காதலித் தூர்வர் கொடுங்குழை
நல்லாசை நல்லவர் நாணுவப்பா ரல்லாசை
யல்லா ருவப்பது கேடு.

இ-ள்; யானையுடையார் யானையினது சினத்தையுடையார்; அரசராயி
னார் கடிய செலவினையுடைய குதிரையைக் காதலித்து மேற்கொள்வர்;
கொடுங்குழையையுடைய நல்லாசை நல்லார் நாணுவப்பர்; நாணுடைய
ரல்லாத மகளிரை அறிவுடையரல்லாதார் உவந்தாற் கேடாம்; எ-று. (௩௩)

௩௬ கண்ணிற் சிறந்த வுறுப்பில்லை கொண்டானிற்
றுன்னிய கேளிர் பிறரில்லை மக்களி
னொண்மையவாய்ச சான்ற பொருளில்லை யீன்றோளோ
டென்ன கடவுளு மில்.

* 'சேனைச்செறிவு' என்பதும் பாடம்.

† எற்றுதல்:- காலாற்றள்ளுதல்: 'ஒரொற்றான்' என்பதும் பாடம்.

இ-ள்; ஒருவற்குக் கண்போலச்சிறந்த உறுப்புப் பிறிதொன்றில்லை; தம்மைக்கொண்டானைப்போலச் செறிந்த சேளிர் மகளிர்க்கில்லை; புதல்வரைப்போல நன்மைநெறியமைந்த பொருளில்லை; தன்னை யீன்றாள் போல்வதோர் தெய்வம் எத்தெய்வத்துள்ளும் இல்லை; எ-று. (௫௪)

௫௪ கற்றன்னர் கற்றாரைக் காதலர் கண்ணோடார்
செற்றன்னர் செற்றாரைச் சேர்ந்தவர்—தெற்றென
வுற்ற துரையாதா நுன்காந்து பாம்புறையும்
புற்றன்னர் புல்லறிவி னார்.

இ-ள்; கற்றாரனையர் அக்கற்றாரைக் காதலிப்பவர்; ஒருயிர்க்குக் கண் ணோட்டமில்லார் இடும்பைசெய்வாரோடு ஒப்பர்; அவரைச்சேர்ந்தொழுகுவார் தெளியத்தந்தட்டார்க்கு உறுதியாயினவுரையாதார்; உன்காந்து பாம்புறையும் புற்றேயனையர் புல்லறிவினார்; எ-று. (௫௫)

௫௫ மாண்டவர் மாண்ட வினைபெறுப வேண்டாதார்
வேண்டா வினையும் பெறுபவே—யாண்டும்
பிறப்பார் பிறப்பா தறனின் புறுவர்
துறப்பார் துறக்கத் தவர்.

இ-ள்; அறிவான் மாட்சிமைப்பட்டார் மாட்சிமைப்பட்ட செயல்களைப் பெறுவர்; அம்மாட்சிமையை வேண்டாதார் தமக்கு விருப்பமில்லாத வினைப்பயன்களையும் பெறுவர்; எக்காலமும் மக்கட்பிறப்பிற் பிறப்பாரெல்லாரும் அறத்தையே விரும்புவார்; துறக்கத்தை வேண்டுவார் துறப்பார்களே; எ-று. (௫௬)

௫௬ என்று முளவாரு நானு மிருசுடரு
மென்றும் பிணியுந் தொழிலொக்கு—மென்றும்
கொடுப்பாருங் கொள்வாரு மன்னர் பிறப்பாருங்
சாவாரு மென்று முளர்.

இ-ள்; எக்காலத்தும் இடையறாது உளவாம் நாண்மீன்களும் இருசுடரும்; இறத்தவர்களும் பிணிவருநாள்களும் உழவுமுதலான தொழில்களும் எல்லாமொக்கும்; எக்காலத்தும் கொடுப்பாருங் கொள்வாரு முளர்; பிறப்பாருங் சாவாருமே எக்காலத்தும் உளராவர்; எ-று.

எனவே உலகினது இடையறாமை யுணர்த்தியவாறு.

(௫௭)

௬௦ இனிதுண்பா நென்பா னுயிர்கொல்லா துண்பான்
முனிதக்கா நென்பான் முகனெழிந்து வாழ்வான்
றனிய நெனப்படுவான் செய்தநன் றில்லா
னினிய நெனப்படுவான் யார்யார்க்கே யானு
முனியா வொழுக்கத் தவன்.

இ-ள்; இனிதாக உண்பானென்று சொல்லப்படுவான் ஒருயிரையுங்
கொல்லாதே உண்பான் ; எல்லாரானும் வெறுக்கத்தக்கானென்பான் முகந்
திரிந்து வாழ்வான் ; துணையிலலானென்று சொல்லப்படுவான் தான்செய்த
தொரு நல்வினையிலலாதான் ; எல்லார்க்கும் இனியனெனப்படுவான் யாவர்
யாவர்க்கேயாயினும் வெறுக்கத்தகாத செய்கையையுடையான்; எ-று. (இ-அ)

௬௧ ஈத்துண்பா நென்பா னிசைநடுவான் மற்றவன்
கைத்துண்பான் * காங்கியெனப்படுவான் நெற்ற
நலகயாகு நண்ணர்முற் சேறல் பகையாகும்
பாடறியா தானை யிரவு.

இ-ள்; பிறர்க்குக்கொடுததுண்பானென்று சொல்லப்படுவான் புகழை
நிறுத்துவான் ; கொடுத்துண்பவன் கைப்பொருளையுண்பான் அவாமிக்கா
னெனப்படுவான் ; தெளியவேஇகழ்ச்சியாம் தன்னைவிரும்பாதார் முன்னர்
ஒன்றனை நச்சிச்சேறல்; தகுதியறியாளைச் சென்றிரத்தார் பகையாகும்; எ-று.

௬௨ நெய்விதிர்ப்ப நந்து நெருப்பழல் சேர்ந்து
வழத்த வரங்கொடுப்பர் நாகர் தொழுத்திறந்து
கன்றுட்ட நந்துங் கறவை கலம்பரப்பி
நன்றுட்ட நந்தும் விருந்து.

இ-ள்; நெய்யைப்பெய்ய நெருப்புசுடர் வளரும் ; அடைந்துபோற்
றத் தேவர் வரங்கொடுப்பர் ; தொழுவைத்திறந்து கன்றுகளை யூட்டக் கற
வைகள் நந்தும் ; கலங்களைப்பரப்பி ிகலூட்ட நந்தும் விருந்துகள் ; எ-று

௬௩ பழியின்மை மக்களாற் காண்க வொருவன்
கெழியின்மை கெட்டா லறிக பொருளி
னிகழ்ச்சியா னுக்க மறிக புகழ்ச்சியாற்
போற்றுதார் போற்றப் படும்.

* காங்கி வடமொழிச் சிதைவு.

† 'நெருகலூட்ட' என்பதும் பாடம்.

இ-ள்; பழிபட வாழாமை ஒருவன் தன் மக்கட்பேற்றானே அறிக; ஒருவன் தனக்குண்பல்லாமை கேடுவந்தால் அறிக; பொருள்வருகின்ற நன்மையானே அவனதாக்கம் அறிக; ஒருவன் புகழ்படவழங்குமாயிற் றன் பகையாலும் போற்றப்படும்; எ-று. (கக)

கச கண்ணுள்ளுங் காண்புழிக் காதற்றும் பெண்ணி
னுருவின் றி மாண்ட வுளவா மொருவழி
நாட்டுள்ளு நல்ல பதியுள பாட்டுள்ளும்
பாடெய்தும் பாட்டே யுள.

இ-ள்; தன்கண்ணுள்வைத்துக் காணுமிடம் அவனாற் காதலிக்குங் காத லையுடைத்தாம்; பெண்களுள் வடிவின் றியே குணமாண்டன உளவாம்; ஒருவனாட்டுள்வைத்தும் ஒரு கூற்றுள்ளே நல்லபதி உளவாம்; பாட்டுக்கள் பலவற்றுள்ளும் பெருமையெய்தும் பாட்டுக்களுள்; எ-று. (கஉ)

கரு திரியழற் காணிற் றொழுவர் விறகி
னெரியழற் காணி னிகழ்ப—வொருகுடியிற்
கல்லாது மூத்தானைக் கைவிட்டுக் கற்றா
னிளமைபா ராட்டு மூலகு.

இ-ள்; திரியானெரியுஞ் சுடரைக்கண்டாற் றொழுவர்; விறகானெரி யுஞ் சுடரைக்கண்டால் இகழ்வர்; அவைபோல, ஒருகுடிப்பிறந்து கல்வியின் றியே மூத்தானைக்கைவிட்டு இளையானையினும் கற்றானையே பாராட்டுவர் உ ல் கத்தார்; எ-று. (கரு)

கா க கைத்துடையான் காமுற்ற துண்டாகும் வித்தின்
முனைக்குழா நீருண்டே னுண்டாந் திருக்குழா
மொண்செய்யாள் பார்த்துறி னுண்டாகு மற்றவ
டுன்புறுவா ளாகிற் கெடும்.

இ-ள்; கைப்பொருளுடையான் காதலித்தது உளதாம்; வித்தின் முனைக்கூட்டம் நீருண்டாயின் உளதாம்; செல்வக்கூட்டம் ஒள்ளிய செய்ய பூமகள் பரிவுறின் ஒருவற்கு உளதாம்; மற்றவன் காதலியாது துன்புறுமாயின் அச்செல்வத்தின் ரொகுதி அவற்குக் கெடும்; எ-று. (கா)

கா ஊ ஊனுண் டெழுன வ நிறம்பெறுஉ நீர்நிலத்துப்
புல்லினு னின்புறாஉங் காலேய நெல்லி
னரிசியா னின்புறாஉங் கீழெல்லாந் தத்தம்
வரிசையா னின்புறாஉ மேல்.

இ-ள்; ஊனையுண்டு புலிநிறம்பெறும், நீருடைய நிலத்தெழுந்த புல்லினான் இன்புறா உம் நிராமுதலாயின; அதுபோல, நெல்லினரிசியாற் பசி தீர்த்து இன்புறவர் கீழாயினர்; மேலாயினர் தத்தத்தகுதிச்செயலான் இன்புறவர்; எ-று. (௬௫)

௬௮ பின்னவாம் பின்னதிர்க்குஞ் செய்வினை யென்பெறினு முன்னவா முன்ன மறிந்தார்கட்—கென்னு மவாவா மடைந்தார்கட் குள்ளந் தவாவா மவாவில்லார் செய்யும் வினை.

இ-ள்; கருத்தான் ஆராய்ந்தறியாதார்க்குப் பின்பு நடுக்கத்தைச் செய்யும் வினைகள் தோன்றாவாம்; அறிந்தார்க்குப் பின்னதிர்க்கும் செய்வினைகள் என்பெறினும் முன்னவாகத் தோன்றும்; எல்லாவாற்றானும் அவாவே யாகும் யாதானும் ஒன்றனை அடைந்தார்க்கு உள்ளம்; கெடாவாம் அவாவில்லார் செய்யும் வினைப்பயன்கள்; எ-று. (௬௬)

௬௯ கைத்தில்லார் நல்லவர் கைத்துண்டாய்க் காப்பாரின் வைத்தாரி னல்லர் வறியவர்—பைத்தெழுந்து வைதாரி னல்லர் பொறுப்பவர் செய்தாரி னல்லர் சிதையா தவர்.

இ-ள்; கைப்பொருள் இல்லாதார் கைப்பொருளுண்டாகிக்காப்பாரின் மிக நல்லர்; அப்பொருளை வைத்திழப்பாரின் வறியவர் மிக நல்லர்; வெகுண்டெழுந்து வைதாரின் மிக நல்லர் பொறுப்பவர்; உதவியைச் செய்தாரின் நல்லர் அதனை மறவாதார்; எ-று.

அல்லதூஉம் 'செய்தாரின் நல்லர் சிதையா தவர்' என்பது அறஞ்செய்தாரின் நல்லர் அவ்வறத்தை யழியாதார் என்றுமாம். (௬௭)

௭௦ மகனுரைக்குந் தந்தை நலத்தை யொருவன் முகனுரைக்கு முண்ணின்ற வேட்கை—யகனீர்ப் புலத்தியல்பு புக்கா னுரைக்கு நிலத்தியல்பு வான முரைத்து விடும்.

இ-ள்; மகனதுகுணமேபிறர்க்கறிவிக்கும் தந்தையது நற்செய்கையை; ஒருவன் முகமே உரைக்கும் அவன் மனத்தின்கணுள்ள காதலை; அகன்ற நீர் மையினையுடைய புலத்தினது நன்மையைப் புலத்தின்கட் புக்கவன் உரைக்கும்; நிலத்தின் மக்களது தன்மையை மறை பெய்தும் பெய்யாதும் அறிவிக்கும்; எ-று. (௬௮)

எக பதிநன்று பல்லா ருறையி நொருவன்
மதிநன்று மாசறக் கற்பி—னுதிமருப்பி
சேற்றான்வி மெய்து மினநிரை தான்கொடுக்குஞ்
சோற்றான்வி மெய்துங் குடி.

இ-ள்; ஊர் நன்றும் பலரும் உறைவராயின்; ஒருவன் மதிநன்றும்
மாசற நூல்கற்றாளுயின்; கூரிய கோட்டினையுடைய ஏற்றினானே சிறப்புப்
பெறும் இனநிரைகள் ; பிறர்க்குக் கொடுக்குஞ் சோற்றினானே சிறப்புப்
பெறத் தான்பிறந்த குடி; எ-று. (சுக)

எஉ ஊர்ந்தான் வகைய கவினமா நோந்தொருவ
னற்றல் வகைய வறஞ்செய ரொட்ட
குளத்தனைய தூம்பி நகலங்க டத்தம்
வளத்தனைய வாழ்வார் வழக்கு.

இ-ள்; ஏறினான் வகையவாயிருக்கும் முகக்கருவியையுடைய புரவிகள்;
தலைப்பட்டு ஒருவனாற்று தல்வகையவாம் அறஞ்செய்கை; தோண்டின குளத்
தினதளவினவாம் தூம்பின்வாய்கள் ; தத்தம் வருவாய்க்குத் தக்க வகைய
வாயிருக்கும் மனைவாழ்வார்செய்கை; எ-று. (எ௦)

எ௩ ஊழியும் யாண்டெண்ணி யாத்தன யாமமு
நாழிகை யானே நடந்தன—*தாழியாத்
தெற்றென்றார் கண்ணே தெளிந்தனர் வெட்கென்றார்
வெஞ்சொலா வின்புறு வார்.

இ-ள்; ஊழிகளும் யாண்டுகளானே எண்ணப்பட்டு யாப்புற்றுக் கழிந்
தன; யாமங்களு நாழிகையானே எண்ணப்பட்டு யாப்புற்றுக்கழிந்தன; தெ
ளிந்தார் மாட்டே நீட்டியாதே தெளிந்தனர் கல்லார்; வெள்ளிய அறிவி
னையுடையார் பிறர்க்கு இன்னாத வெஞ்சொற் சொல்லியே இன்புறுவர்;
எ-று. (எ௧)

எ௪ கற்றான் றளரி நெழுந்திருக்குங் கல்லாத
பேதையான்விழ்வானேற் கான்முரியு மெல்லா
மொருமைத்தான் செய்த கருவி தெரியுங்காற்
†பொய்யாவித் தாகி விடும்.

*“முரசு முழங்கு நெடுநக ரரசு துயிலீயாது” (பதிற்றுப்பத்து ௨-௨)
என்புழித் துயிலீயாது என்பது துயிலாது என்னும் வினைத் திரிசொல் என்
றார் அதுனுகாரர்; அதுபோல இதனையுங்கொள்க.

† ‘வீயா வித்தாகி’ எனவும் பிரதிபேதம்.

இ-ள்; கல்வியையுடையவன் கேடுற்றானின் அதனாடர்ப்படான் எழுந்திருக்கும்; கல்லாத பேதையான்கேடுற்றானின் கான்முரிந்தார்போல ஏறமாட்டான்; ஒருவன் ஒருபிறப்பிற் றான் செய்தனவெல்லாம் மறுபிறப் பின் கண் துகருதுகர்ச்சிக்குக் காரணங்களாம்; மெய்யாகிய வுணர்ச்சி பழுது படாத வீட்டுக்கு வித்தாம் ஆராயின்; எ-று. (எஉ)

எடு தேவ ரணையர் புலவருந் தேவர்
தமரணைய ரோரு ருறைவார் தமருள்ளும்
பெற்றன்னர் பேணி வழிபடுவார் கற்றன்னர்
கற்றரைக் காத லவர்.

இ-ள்; தேவரே போல்வர் அறிவுடையார்; தேவர் தமரேயணையர் அவ ருறையும் ஊரின் கண் வாழ்வார்; அத்தமருள் வைத்துத் தேவரால் அருள் பெற்றவரோடு ஒப்பர் அச்சொல்லியவரைப் பேணியொழுதுவார்; கற்றரோடு ஒப்பர் கற்றரைக் காதலித்தொழுதுவார்; எ-று. (எங)

எஃ தூர்ந்தொழியும் பொய்பிறந்த போழ்தே மருத்துவன்
சொல்லென்ற போழ்தே பிணியுரைக்கு நல்லார்
விடுகென்ற போழ்தே விடுக வதற்குரியான்
றுவெனிற் றாயம் வகுத்து.

இ-ள்; ஒருவனோடு கொண்ட நட்புத் தூர்ந்துவிடும், பொய்பிறந்த பொழுதே; பிணிக்கு மருத்து செயவோன் சொல்லுக என்ற பொழுதே பிணியுற்றவன் ருனுற்ற பிணியைச் சொல்லும்; அதுபோல, அறிவுடைய நல்லார் இப்பெற்றிப்பட்ட தீவினைகளை விடுக என்றபொழுதே விட்டொழிக; ஒருபொருட்குரியான் தாவென்றால் அவனுரிமையைக் கூறிட்டுவிடுக; எ-று. விடுகவென்னுஞ் சொல்லை இதற்கும் வருவித்துக்கொள்க. (எச)

எஎ நாக்கி னறிப வினியதை மூக்கினுன்
மோந்தறிப வெல்லா மலர்களு நோக்குள்ளுந்
கண்ணினுற் காண்ப வணியவற்றைத் தொக்கிருந்
தெண்ணினு னெண்ணப் படும்.

இ-ள்; நாவிலுனே அறிப இனிய பொருள்களை; மூக்கினுனே மோந்தறிப எல்லாப் பூவினையும்; நோக்குண்டென்று கருதப்படுங் கண்ணினுற் காண்ப அனிய பொருள்களை; கண்ணுற் காணப்படாது செய்பொருள்களைப் பலருங் கூடியிருந்து அறிவானே ஆராயத்தரும்; எ-று. (எடு)

எஅ சாவாத வில்லை பிறந்த வுயிரெல்லார்
தாவாத வில்லை வலிகளு—மூவா
திளமை யிசைந்தாரு மில்லை வளமையிற்
கேடின்றிச் சென்றாரு மில்.

இ-ள்; பிறந்த உயிரெல்லாவற்றுள்ளும் சாவாத உயிர்கள் யாவு
மில்லை; வலிகளுள்ளங் கெடாத வலிகளில்லை; மூத்துக்கழியாத இளமை
யைப் பெற்றாரும் இல்லை; செல்வத்தாற் கேடின்றிச்சென்றாருமில்லை எ-று.

எக சொல்லா நறிப வொருவனை மெல்லென்ற
நீரா நறிப மடுவினை யார்கண்ணு
மொப்புரளி னுனறிப சான்றாண்மை மெய்க்கண்
மகிழா நறிப நற.

இ-ள்; ஒருவனது நன்மையையும் தீமையையும் அவன் சொல்லானே
அறிப; மெல்லென்று நொய்தாய நீராநறிப மடுவினது நன்மையை; அது
போல, யாந்மாட்டுஞ் செய்யும் ஒப்புரவினானே அறிப ஒருவனது சான்றாண்
மையை; உடம்பின் கணுள்ள களிப்பானே அறிப நருவுண்டமையை; எ-று.

அ௦ நாவன்றோ நட்பறுக்குந் தேற்றமில் பேதை
விடுமன்றோ வீங்கப் பிணிப்பி னவாஅப்
படுமன்றோ பன்னூல் வலையிற் கெடுமன்றோ
மாறு னிறுக்குந் துணிபு.

இ-ள்; நா நட்புக்கெடுக்குமன்றோ; ஆதலால் அதனைப் பாதுகாக்க;
தெளிவில்லாத பேதை இறுகவே துன்பஞ்செய்து பிணிப்பிற் நங்கைப்
பொருளை விடுமன்றோ; தன்னாசை அகப்பட்டுக்கெடுமன்றோ பலநூல்களை
யுங் கற்றுவல்ல வலையின்கண்ணே; ஒருவன் தன்னைக்கெடுக்குமன்றோ எல்
லாரோடும் பகைகளோன்றும் பகைமையின்கட் டன்னேநிறுத்துத்துணிபுஎ-று.

அக கொடுப்பி னசனங் கொடுக்க விடுப்பி
னுயிரிடை யீட்டை விடுக்க வெடுப்பிற்
கிளையுட் கழிந்தா ரெடுக்க கெடுப்பின்
வெகுளி கெடுத்து விடல்.

இ-ள்; ஒருவற்குக் கொடுப்பானாயின் நன்னுணவினைக் கொடுக்க; ஒன்
றனை நீக்குவானாயின் ஒன்றனுயிர்க்கு இடையூறு வந்தனவற்றை நீக்குக;
சிலரை எடுப்பானாயிற் நன்கிளைகளுட் டாழ்ந்தாரை எடுக்க; ஒன்றனைக்கெடு
ப்பானாயிற் நன்மனத்துள்ள வெகுளியைக் கெடுத்துவிடுக; எ-று. (எக)

அஉ நல்லு மிளமையு நல்குரனின் கீழ்ச்சாங்

*குலனுங் குடிமையுங் கல்லாமைக் கீழ்ச்சாம்
வளமில் குளத்தின்கீழ் நெற்சாம் பரமல்லாப்
பண்டத்தின் கீழ்ச்சாம் பகடு.

இ-ள்; வடிவமுகம் இளமையும் வறுமைவந்தவிடத்திற் செடும்; குல
னுங் குடிப்பிறப்புங் கல்லாமையுள தாயின் அவ்விடத்துக்கெடும்; வருவாயி
ல்லாத குளத்தின்கீழ் விளையுநெற் கெடும்; மிக்கபண்டத்தின்கீழ்ப் பகடு
கெடும்; எ-று. (அ௦)

அங நல்லார்க்குந் தம்மூரென் றூரில்லை நன்னெறிச்
செல்வார்க்குந் தம்மூரென் றூரில்லை—யல்லாக்
கடைகட்குந் தம்மூரென் றூரில்லை தங்கைத்
துடையார்க்கு மெவ்வூரு மூர்.

இ-ள்; கல்வியான் நல்லார்க்குந் தம்மூரென்று ஊரில்லை: எல்லாபூரும்
பயன்படும்; நன்னெறிசெல்லும் அருந்தவர்க்குத் தம்மூரென்று ஊரில்லை:
எவ்வூரின்கண்ணும பற்றுடையரல்லர்; கடையாயினார்க்குந் தம்மூரென்று
ஊரில்லை: பயன்படா; தங்கைப்பொருளுடையார்க்கும் எவ்வூரும் ஊராய்ப்
பயன் படும்; எ-று (அக)

அசு கல்லா வொருவர்க்குத் தம்வாயிற் சொற்கூற்ற
மெல்லிலை வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்ற
† மல்லவை செய்வார்க் கறங்கூற்றங் கூற்றமே
‡ இல்லத்துத் தீங்கொழுகு வாள்.

இ-ள்; கற்றறியா வொருவர்க்குத் தம்வாயிற்சொற் கூற்றமாம்; மெல்
லிலை வாழைக்குத் தானீன்ற காயே கூற்றமாம்; மற்றைத்தீவினைகளைச்
செய்வார்க்கு அறக்கடவுளே கூற்றமாம்; ஒருவன் மனையின்கணிந்து
தீதாக ஒழுகுவான் அவற்குக் கூற்றமாம்; எ-று. (அஉ)

* குலம் ஈண்டுவருணம்.

† “அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற மாமென்னும், பல்லவையோர்
சொல்லும் பழுதன்றே” என்றார் இளங்கோவடிகளும் (சிலப்-வழக்குரை
காதை).

‡ ‘இல்லருந்து தீங்கொழுகு வாள்’ எனவும் பாடம்.

அரு நீரான்வீ ரெய்தும் விளைநில நீர்வழங்கும்
பண்டத்தாற் பாடெய்தும் பட்டினங் கொண்டாளு
நாட்டான்வீ ரெய்துவர் மன்னவர் கூத்தொருவ
னூடலாற் பாடு பெறும்.

இ-ள்; நீரினாற் சிறப்புப்பெறும் விளைநிலம்; கடலான்வரும் பண்டத்
தானே பெருமைபெறும் பட்டினங்கள்; தாங்கள் கொண்டு ஆளப்படுகி
ன்ற நாட்டினாற் சிறப்புப்பெறுவர் அரசர்; நாடகங்கள் வல்லானொருவன்
ஆடுதலாற் பெருமை பெறும்; எ-று.

‘பாட பாற் பாடு பெறும்’ என்று பாடமோதுவாருமுள். (அக)

அசு ஒன்றாக்கல் பெண்டிர் தொழினல மென்று
நன்றாக்க லந்தண நுள்ளம் பிறனாளு
நாடுக்கண் மன்னர் தொழினலங் கேடுக்கல்
கேளி ரொரீஇ விடல்.

இ-ள்; ஒருமைப்பட்ட மனத்தாற் நன்கொழுநர் வழியேமுயன்றொழுந
தல் பெண்டிர்க்குத் தொழினலமாவது; எஞ்ஞான்றும் அறத்தினையேமுயன்
றொழுநதல் மறையவர்க்குக் கருத்தாவது; பிறனோராசன் ஆளும் நாட்டி
னைக்கொள்ள முயறல் மன்னரது தொழினலமாவது; தமக்குக் கேட்டினை
முயன்றொழுநதலாந் தன்கேளிராரீக்குதல்; எ-று. (அச)

அஎ கள்ளாமை வேண்டுங் கடிய வருதலாற்
றள்ளாமை வேண்டுந் தகுதியுடையன
நள்ளாமை வேண்டுஞ் சிறியரோ டியார்மாட்டுங்
கொள்ளாமை வேண்டும் பகை.

இ-ள்; களவு காணாமை வேண்டும்; அஞ்சத்தகுந் துன்பத்தொடு வரு
தலாற் றனக்குத் தகுதியுடைய ஒழுக்கத்தை நீங்காமை வேண்டும்; சிறியா
ரோடு நட்புக்கொள்ளாமை வேண்டும்; யாவர்மாட்டும் பகைக்கொள்ளாமை
வேண்டும்; எ-று. (அஇ)

அஅ பெருக்குக நட்பாமை நன்றின்பா லுய்த்துத்
தருக்குக *வொட்டாமைக் கால மறிந்தாங்
கருக்குக யார்மாட்டு முண்டி சுருக்குக
செல்லா விடத்துச் சினம்.

* ‘மாற்றாமை’ எனவும் பிரதிபேதம்.

இ-ள்; நட்டாரை நன்மையின்கட் செலுத்திப் பெருக்குவிக்க; பகை வரைக் காலமறிந்து வலிசெய்க; யாவர் மனையகத்தும் உண்டலைத் தவிர்க்க; தனக்குச் செல்லாவிடத்திற் சினத்தைச் சுருக்குக; எ-று. (அசு)

அசு மடிமை கெடுவார்க ணிற்குங் கொடுமைதான்
பேணுமை செய்வார்க ணிற்குமாம் பேணி
னுணின் வரைநிற்பர் நற்பெண்டிர் நட்டமைந்த
தூணின்வரை நிற்குங் களிமு.

இ-ள்; கெடக்கடவார் மாட்டு முயற்சியின்மை நிற்கும்; பிறர் விரும்பாதன செய்வார்மாட்டுக் கொடுமை நிற்கும்; விரும்பப்பட்ட நானெல்லையின்கண் கிற்பர் நற்பெண்டிர்; நட்டுஅமைவுடைத்தாய தூணின்கண் நிற்பது களிறுவது; எ-று. (அசு)

கூடு மறையறிப வந்தண் புலவர் முறையொடு
வென்றி யறிப வரசர்க ளென்றும்
வணங்க லணிகலஞ் சான்றோர்க்குத் தன்றி
யணங்கல் * வணங்கின் று பெண்.

இ-ள்; மறைநூலை அறிவர் அந்தணராய புலவர்; நடுவு செய்கையொடு பகைவரை வெல்கையை அறிவர் அரசர்; எஞ்ஞான்றும் எல்லார்க்கும் பணிந்தொழுதுதல் சான்றோர்க்கு அணிகலமாவது; அப்பெற்றியின்றித் தெய்வத்தைச் சார்ந்தொழுதுதலின்றியே கொழுநனையே தொழுவது பெண்ணுவது; எ-று. (அசு)

கூக பட்டாங்கே பட்டொழுகும் பண்புடையாள் காப்பினும்
பெட்டாங் கொழுகும் பிணையிலி—முட்டி னுஞ்
சென்றாங்கே சென்றொழுகும் காமங் காப்பினுங்
கொன்றான்மே னிற்குங் கொலை.

இ-ள்; பெண்டிர்க்குச் சொல்லிய டுகற்புடைமை நெறியின்கண்ணே யுள்ளாய் ஒழுகும் குணமுடையாள்; எல்லாக்காவலும் உளவாயினும் தானின்கைத்தடியே ஒழுகும் கல்லாரான் விரும்பப்படாதான்; இடையூறுபட்டு முடியாதாயினும் சென்றவிடத்தே சென்றொழுகுங் காமமானது; மறைக்கினுங் கொன்றான்மேலே வெளிப்படுங் கொலையானது; எ-று (அசு)

* 'வணங்குவ' எனவும் பாடம்.

† 'பிணியிலி' எனவும் பாடம். பிணி - பிணிப்பு.

‡ 'உண்மைநெறியின்கண்ணே' எனவும் பாடம்.

கூஉ வன்கண் பெருகின் வலிபெருகும் பான்மொழியா
ரின்கண் பெருகி னினம்பெருகுஞ் சீர்சான்ற
மென்கண் பெருகி றைம்பெருகும் வன்கட்
கயம்பெருகிற் பாவம் பெரிது.

இ-ள்; ஒருவர்க்கு அஞ்சாமை பெருகின் வலிபெருகும்; பால்போ
ன்ற மொழியினையுடைய மனைவியர் கண்ணோட்டம் பெருகிற் சுற்றம்
பெருகும்; புகழ்மைந்த *அருள்பெருகின் அறவினை பெருகும்; வன்கண்
மையுடைய கீழ்மைக்குணம் பெருகிற் பாவம் பெரிது; எ-று (கூ௦)

கூ௩ இளமைப் பருவத்துக் கல்லாமை குற்றம்
வளமிலாப் போழ்தத்து வள்ளன்மை குற்றம்
களைஞரில் போழ்திற் சினங்குற்றம் குற்றம்
தமரல்லார் கையகத் துண்.

இ-ள்; இளமைக்காலத்துக் கல்லாதொழிதல் குற்றமாம்; வருவாயில்
லாத காலத்து வண்மை குற்றமாம்; தனக்குச் சுற்றத்தாரில்லாத காலத்
துப் பிறரொடு வெகுடல் குற்றமாம்; தமரல்லாதார் கையகத்து உணவை
யுண்டலுங் குற்றமாம்; எ-று. (கூ௧)

கூ௪ எல்லா விடத்துங் கொல்கீது மக்களைக்
கல்லா வளர விடகீது—நல்லார்
நலநீது நாணற்று நிற்பிற் குலநீது
கொள்கை யழிந்தக்கூடை.

இ-ள்; நன்மை பயந்ததாயினும் எல்லாவிடத்துங் கொல்கைதீதாம்;
புதல்வரைக் கல்லாது வளரவிடுதல் தீதாம்; நல்லாருடைய வடிவழகு தீதாம்
நாணில்லாமாய் நிற்பின்; தாம் பிறந்த குலந்தீதாம் குலத்துக்குத் தக்க
ஒழுக்கமழிந்தவிடத்து; எ-று. (கூ௨)

கூ௫ ஆசார பென்பது கல்வி யறஞ்சேர்ந்த
போக முடைமை பொருளாட்சி யார்கண்ணுங்
கண்ணோட்ட மின்மை முறைமை தெரிந்தாள்வா
னுண்ணுட்ட மின்மையு மில்.

* 'வளம்பெருகின்' எனவும் பாடம்.

† 'யழிந்தவிடை' எனவும் பாடம்.

‡ "ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந், தேர்ந்துசெய்
வஃதே முறை" (திருக்குறள்-௫௪௧.)

இ-ள்; ஒருவறகுக் கல்லியின் பயனாவது ஆசாமென்று சொல்லப்படுவது; பொருளாட்சியின் பயனாவது அறத்தைச்செய்து இன்பத்தை நுகர்தல்; எவர்மாட்டுங் கண்ணோடாமை நடவுசெய்தன் முறைமையாவது; ஆராய்ந்து அரசினையாள்வான் *மனத்தாலாராயாது ஒன்றனையுஞ் செய்தலில்லை; எ-று. (௧௩)

௧௩ கள்ளி னிடும்பை களியறியு நீரிடும்பை
புள்ளினு ளோங்க லறியு நிரப்பிடும்பை
பல்பெண்டி ராள னறியுங் கரப்பிடும்பை
கள்வ னறிந்து விடும்.

இ-ள்; கட்பெருமையான்வரும் இடும்பையைக் கள்ளுண்டு களிப்பவன் அறியும்; நீர்பெருமையான் வரும் இடும்பையைப் புள்ளினுள் வைத்துச் சாதகப்புள்ளறியும்; பொருளைத்தேடும் இடும்பையைப் பல்பெண்டி ராளன் அறியும்; கரத்தலருமையின் கண்வரும் இடும்பையைக் கள்வன் அறியும்; எ-று. (௧௪)

௧௪ வடுச்சொன் யைமில்லார் வாய்த்தோன்றுங் கற்றார்வாய்ச்
சாயினுந் தோன்று கரப்புச்சொற் றீய
பரப்புச்சொற் சான்றார்வாய்த் தோன்று கரப்புச்சொற்
கீழ்கள்வாய்த் தோன்றி விடும்.

இ-ள்; பிறர்க்குப் பழியாயின கூறுதல் ஈரமில்லாதார் வாயிற் றேன்மும்; கற்றார்வாயின்கட் சாயினும் உளவாகா வஞ்சனைச்சொல்; தீயவற் றைப்பரப்புஞ்சொல் அமைந்தார்வாயின்கட் டோன்று; இரந்தார்க்கு இல் லையென்னுங் கரப்புச்சொற் கீழ்மக்கள்வாயின்கட் டோன்றும்; எ-று. (௧௫)

௧௫ வாலிழையார் முன்னர் வனப்பில்லார் பாடி லர்
சாலு மனைவப்படிற் கல்லாதான் பாடி லன்
†கற்றா னொருவனும் பாடி லனே கல்லாதார்
பேதையார் முன்னர்ப் படின.

இ-ள், வாலிய அணியையுடைய மகளிர்முன்னர் அழகில்லாதார்பெருமையிலர்; கீரம்பிய அறிவினையுடைய அவையிற்புக்காற் கல்லாதான் பெருமையிலன்; கற்றவனுங் பெருமையிலன் கல்லாதார் முன்னரும் : பேதையார் முன்னரும்; எ-று. (௧௬)

* 'கருத்துள்ளாடாது' எனவும் பாடம்.

† கற்றா னொருவனும் கல்லாதார் முன்னர்ப்படிற் பாடி லனே எனவும், கற்றா னொருவனும் பேதையார்முன்னர்ப்படிற் பாடி லனே எனவும் பிரித்து முன்னவற்றோடு நான்கார்க்கு.

௯௯ மாசு படினு மணிதன்சீர் குன்றாதாம்
பூசிக் கொளினு மிரும்பின்கண்—மாசொட்டும்
*பாசத்து ளிட்டு விளக்கினுங் கீழ்தன்னை
மாசுடைமை காட்டி விடும்.

இ-ள் ; நன்மணி மாசுபட்டனவாயினுந் தன்விழுப்பங் குன்றாதாம்;
கழுவிக்கொள்ளினும் இரும்பின்கண் மாசுடையும் ; தளைமுதலாயினவற்று
ள்ளிட்டு ஒறுப்பினும்; அறிவுகொளுத்தி அவனறிவை விளக்கினும் கீழாயி
னான் தன்செய்கைகளாங்கீழ்மையைக் காட்டிவிடும்; எ-று. (௯௯)

௧௦௦ எண்ணெக்குஞ் சான்றோர் மரீஇயாரிற் றீராமை
புண்ணெக்கும் போற்றா ருடனுறைவு—பண்ணிய
யாமொக்கு நடடார் கழறுஞ்சொல் பாழொக்கும்
பண்புடையா ளில்லா மனை.

இ-ள்; அறிவினையொக்கும் மருவியமைந்தாரை நீங்காமை ; புண்ணி
னையொக்கும் பகைவருடன் உறைந்தொழுகுதல் ; பண்ணிய யாமொசை
யை யொக்கும் நடடார்கழறுஞ்சொல் ; குணமுடைய மனையாளே இல்லாத
மனை பாழினையொக்கும்; எ-று. (௧௦௦)

௧௦௧ ஏரி சிறிதாயி னீரூரு மில்லத்து
வாரி சிறிதாயிற் பெண்ணாரு மேலைத்
தவஞ்சிறி தாயின் வினையூரு மூரு
முரன்சிறி தாயிற் பகை.

இ-ள்; குளஞ்சிறிதாயின் நீர்போம் ; மனையிற்புகும வருவாய் சிறிதா
யின் மனையாள் கொழுநனை மதியாது மேற்கொள்ளும்; முன்னாட்செய்த
தவஞ்சிறிதாயிற் நீவினைவந்து மேற்கொள்ளும்; ஒருவன் வலி சிறிதாயிற்
பகைவந்தடரும்; எ-று. (௧௦௧)

நான்மணிக்கடிகை மூலமும் உரையும்.

முற்றின .

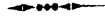

* கீழ் தன்னைப்பாசத்துளிடினும் மாசுடைமை காட்டிவிடும் எனவும்
கீழ் தன்னைவிளக்கினும் மாசுடைமை காட்டிவிடும் எனவும் பிரித்து முன்
னவற்றோடு நான்காக்குக.

U. V. SWAMINATHA IYER
IRUVANMIYUR " MADRAS 31

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்திலு

விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

சங்கப்பதிப்பு.

(ந. அ. பை.)

1. ஞானமீர்த மூலமும் உரையும்.	...	...	1	0	0
2. சைவமஞ்சரி	...	...	1	8	0
3. யாப்பு அணியிலக்கணங்கள் (விசாகப்பெருமானை யர் பஞ்சலக்ஷண வினாவிடையினின்று எடுத்தவை)...	0	8	0		
4. வைத்திய சாரசங்கிரகம்	...	...	3	0	0
5. பன்னூற்றிரட்டு	...	...	2	0	0
6. மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	...	...	3	0	0
7. தோத்திரத்திரட்டு	...	...	0	2	0
8. தமிழ்ச்சொல்லகராதி (உயிர்வருக்கம் முடிய முதற்பாகம்)	...	...	6	0	0
9. அபிதானசிந்தாமணி	...	...	7	0	0
சங்கப்புலவராற்றுப்படை உரையுடன்	...	...	0	4	0
பன்னூற்றிரட்டு செலக்ஷன்	...	...	0	4	0

சேந்தமிழ்ப் பிரகரம்.

*1. ஐந்திணையம்பத உரையுடன்	...	...	0	3	0
*2. கனாநால் (5) இனியதூற்பது (உரையுடன்)...	0	3	0		
*3. வளையாபதி செய்யுட்கள்					
*4. புலவராற்றுப்படை (திருக்குருகர் இரத்தின கவிராயர் இயற்றியது.)	...	...	0	3	0
*6. நேமிநாதம் (உரையுடன்)	...	...	0	12	0
7. திருநாற்றந்தாசி (உரையுடன்)	...	...	0	4	0
8. திணைமலை நூற்றைம்பது உரையுடன்	...	...	0	4	0

9.	அறுமான விளக்கம்	...	...	0	4	0
10.	அட்டாங்கியோகக்குறள்	...	...	0	1	0
*11.	விவசாயரசாயன சாஸ்திரச்சுருக்கம்	...	...	0	6	0
12.	பன்னிருபாட்டியல்	...	...	0	4	0
13.	நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை)	...	...	0	3	0
14.	முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள்	...	...	0	2	0
15.	திருச்செந்திற்கலம்பகம்	...	...	0	3	0
16.	திருவாருருலா	...	...	0	4	0
17.	சுகசந்தர்சனதிபிகை	...	...	0	12	0
18.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்	...	...	0	4	0
19.	தேவையுலா	...	...	0	3	0
20.	நரிவிருத்தம்	...	...	0	2	0
21.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்.)	...	...	0	6	0
22.	திருக்கலம்பகம் (ஷெ.)	...	...	0	6	0
+23.	விக்கிரமசோழனுலா	...	...	0	2	0
+24.	குருமொழிவினாவிடை	...	...	0	1	0
+25.	கேசவப்பெருமாள் இரட்டைமணிமாலை	...	...	0	1	0
+26.	திருத்தணிகைத் திருவிருத்தம்	...	...	0	1	0
27.	மதுரைத் திருப்பணிமாலை	...	...	0	3	0
28.	சந்திராபோகம்	...	...	0	2	0
29.	சோழவம்ச சரித்திரச்சுருக்கம்	...	...	0	8	0
30.	ஞானமிர்தக்கட்டளை	...	...	0	2	0
31.	பாண்டியம்	...	...	0	4	0

வேறு பதிப்பு.

1.	மணிமேகலை	...	...	5	0	0
2.	பாரதச்சுருக்கவசனம்	...	...	1	8	0

* ஸ்டாக் இல்லை, † சீக்கிரம் வெளிவரும்.

